

Interès del Papa pel Congrés sobre les Grans Ciutats

El dia 29 de juny d'aquest any va escaure's en diumenge. A les paraules pronunciatdes a l'hora de l'*angelus* —moment que recull la fotografia—, el Papa va recordar les figures de sant Pere i sant Pau i va acabar dient: «I, si us plau, no us oblideu de pregar per mi».

Aquell mateix diumenge, el diari romà *Il Messaggero* publicava unes declaracions del Papa en les quals recordava la importància de l'acció de l'Església a les grans ciutats i afegia que «al mes de novembre, es farà a Barcelona un congrés dedicat precisament a la pastoral de les metròpolis». El 30 de juny el Papa rebé els reis d'Espanya, Felip VI i Letícia, en el seu primer viatge a l'estranger.

GLOSSA

Cinc pregàries

Un nombrós grup d'estudiants universitaris s'aplegà amb les seves famílies i amb molts dels seus professors, abans de l'acte acadèmic de graduació, en una celebració de l'eucaristia. En el moment de la pregària dels fidels —en van fer cinc—, expressaren acció de gràcies i petició. Començaren donant gràcies i reconeixent, des de les seves limitacions, la proximitat del Senyor: «En acabar la carrera, et donem gràcies, Senyor, perquè ens has acompanyat com a Amic nostre i com a Mestre, encara que potser no sempre n'hem estat gaire conscients...»

El moment socioeconòmic actual i l'actitud personal de cadascun d'ells motivava la segona pregària: «La crisi econòmica segueix afectant moltes famílies. Una sortida fàcil és la de refugiar-nos en la nostra feina, els nostres interessos, els nostres ingressos econòmics, la nostra família i despreocupar-nos del que queda fora d'aquest petit cercle... Et demanem, Senyor, que estimem aquest món com tu l'estimes. Que el sentim nostre i que ens sentim germans de tota la humanitat, especialment dels més necessitats. Que descobrim que a la vida hi ha moltes coses importants, però que la més important de totes és la caritat.»

«Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu senyor» (Mt 25,21). L'evangeli

que havien escoltat donà peu a la pregària següent: «Que la paràbola dels talents sigui un text que duguem sempre en el nostre cor... Que sapiquem reconèixer amb agraïment que allò que tenim i allò que som és un do que hem rebut de Tu i que sempre ens preguntem on, i al servei de qui, podem assolir que allò que som i allò que tenim doni més fruit, doni un fruit més solidari i humanitzador.»

Les persones que els han acompanyat en els anys d'estudi foren objecte de les darreres pregàries: «Gràcies al treball i l'ajuda de moltes persones —professors i professores i personal d'administració i serveis— ens hem format per ser futurs professionals. Donem gràcies a Déu pel treball i dedicació d'aquestes persones [...]». «Us demanem per les nostres famílies, que avui ens acompanyen. Us donem gràcies per elles i per la gent bona que heu posat al nostre costat, especialment en els moments de dificultat. Et demanem que sapiquem correspondre...»

«Us ho demanem, Senyor!» era la invocació amb què l'assemblea s'hi afegí. A molts dels adults que els acompanyaven, les pregàries els suscitaren una petició emocional: «Ajudeu-los, Pare, a transformar aquesta pregària en acció pràctica, en vida. Passeu i torneu a passar per les seves vides.»

Enric Puig Jofra, SJ

RESSÒ DE LA PARAULA

Església partida (IV)

Alguns poden arribar a pensar que tot sofriment humà, inclosa la malaltia, té el seu origen en «una mala gestió de la vida humana social o personal» i que, per tant, estaria a les nostres mans crear un món feliç. No entrem en aquesta qüestió. En tenim prou aquí amb acceptar que aquest sofriment, com la malaltia, és un fet i que l'Església plora i es posa a prova en aquells que ho pateixen. Més enllà de belles il·lusions i teories, la gran pregunta és com podem viure aquest sofriment sense enfonsar-nos.

Buscar el sofriment per ell mateix, pel «plaer del dolor», o com a ocasió d'autoafirmació, o com un assoliment heroic, és alguna cosa malaltissa i sobretot antievangèlica. Però el que tenim ara davant és aquest sofriment que anomenem «misteriós», per ser viscut en el si de l'Església d'una manera conscient, integrada, amb ple sentit, gairebé com a missió, a manera de «carisma».

Un model d'aquest sofriment va ser Marta Robin (Châteauneuf-de-Galaure, 1902-1981). La seva vida seria qualificada per qualsevol com un no viure absolut. Una mort continuada des dels setze anys, quan va tenir els primers símptomes d'una encefalitis crònica i progressiva, que li va anar paralitzant tot el cos i incapacitant-la per veure la llum, amb terribles dolors, durant cinquanta anys. D'una manera totalment inexplicable des del punt de vista científic, mèdic i psiquiàtric, va romandre cinquanta anys sense menjar, ni beure ni dormir, en una prostració constant, només combregant, pregant i rebent milers de persones, que anaven a visitar-la. Jean Guitton s'hi va apropar amb les prevencions pròpies d'un modern racionalista; i en publicar el seu estudi era conscient que resultaria desconcertant i irritant per a qualsevol. Per a ell l'existència de Marta Robin transcorria en el límit mateix d'aquesta vida i de l'altra, mantenint-se en el llindar de la mort i de la vida sobrenatural. Les seves paraules traslluen transparència, senzillesa, clarividència, innocència, alegria i esperança, a pesar que sentia físicament i psicològicament els dolors de la Passió de Crist.

El moment clau per entendre el testimoni de Marta Robin va ser quan, transcorreguts uns anys des dels primers símptomes de la malaltia, en els quals buscava viure cristianament el sofriment sense trobar cap resposta clara, escolta uns pares caputxins en missió, que anunciaven el missatge paulí de la participació per amor en els sofriments de Crist. Des de llavors experimenta un progressiu endinsament místic en la comunió de Crist sofrent. Però el més important és la fecunditat eclesial que se'n derivava. No només va començar a veure-hi clar sobre la seva realitat personal, sinó també sobre la vida dels altres i, abans de res, sobre la vida de l'Església.

I no només va aconseguir veure-hi clar, sinó que també es va convertir en motor creatiu d'obres pastorals i socials. D'ella va sortir l'obra dels *Foyers de Charité* (més de 70 a tot el món) i dins de la Renovació carismàtica va inspirar la creació de les *Comunitats de St. Jean*, d'*Emmanuel*, així com *Comunitat de «Les Béatitudes»*. El 1930 va dictar una carta on deia:

«El cap d'any finalitza en íntima unió de la meva ànima amb Déu. El meu ésser ha sofert una transformació tan misteriosa com profunda. La meva felicitat sobre el meu llit de malaltia és profunda, duradora, perquè és divina. Quina obra, quina elevació! I quanta agonia de la voluntat he necessitat per morir a mi mateixa! Jesús es feia tan tendre per a un ànima sagrant, prenent damunt seu tot el penós de la prova, deixant-me el mèrit de seguir-lo sense resistència. La malaltia ens priva dels nostres mitjans d'actuació, però en crea altres poc compresos... Déu és Senyor de totes les ànimes i, per a cadascun, Senyor de tots els dies.»

Heus aquí la fecunditat misteriosa de l'amor travessat per la Creu.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ENTREVISTA

▶ SERGIO ARÉVALO

Formació interreligiosa

En Sergio Arévalo és llicenciat en filosofia i treballa com a periodista. Per raons laborals, havia d'ampliar els seus coneixements sobre la diversitat religiosa de la nostra societat i va cursar el màster en diàleg interreligiós, ecumènic i cultural de l'ISCREB, fet que li ha permès «analitzar el món contemporani i comprendre molt millor l'escenari en el qual vivim». Al setembre comença una nova edició del màster.

Per què t'interessa el diàleg interreligiós?

En el diàleg interreligiós sempre m'ha encuriat la tesi que sostenen alguns que, en el fons, totes les religions són manifestacions diverses, però amb una mateixa finalitat. En la meua aproximació a les diverses religions no he tingut la impressió que en realitat totes les creences siguin en última instància el mateix. Crec que per dialogar i entendre's no cal creure en el mateix, sinó reconèixer la humanitat de l'altre i veure que aquesta està per sobre de les meves opinions.

Tenir altres referents religiosos enforteix la fe?

Per a un cristià, conèixer religions alienes és molt positiu. Allunyar-se d'un mateix i trobar-te amb allò diferent et permet un coneixement molt més acurat d'allò propi, perquè és amb la comparació que es fan més palpables els matisos.

De què tracta la teva tesina final del màster?

Sobre el procés de secularització del Corpus Christi de Barcelona. La seva processó va servir com a model de les actuals cercaviles de les festes majors de les nostres viles i d'altres festivitats com la Patum de Berga. És molt interessant trobar-te que gran part de les tradicions de la nostra terra beuen de la tradició cristiana. Sovint no en som conscients o no ho valorem.

Oscar Bardají i Martín

FE I GRANS CIUTATS

La presència cristiana a la ciutat

La teologia pastoral europea va evidenciar una profunda comprensió o una sintonia de fons amb la pastoral urbana llatinoamericana per mitjà de la ponència del professor milanès Dr. Luca Bressan, que presentà una ponència sobre «La comunitat cristiana en la gran ciutat».

Començà citant el difunt cardenal Carlo M. Martini, jesuïta, i va dir que la parròquia urbana es troba com el profeta Jonàs enmig del mar, desorientat i sense saber com ha d'acomplir una missió que considera impossible: convertir la gran ciutat de Nínive. Però que el cristià i l'Església en territori urbà (un territori comanche per a ells?) també necessiten tenir el coratge de David i una gran confiança en Déu.

Va recomanar viure l'esperit del Concili Vaticà II, sobretot expressat en les paraules inicials de la constitució *Gaudium et Spes*: «La joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes contemporanis, sobretot dels pobres i de tots els qui pateixen, són també la joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels deixebles de Crist. I no hi ha res de veritablement humà que no trobi ressò en el seu cor» (GS 1).

Què ha de fer l'Església en la gran ciutat? En un debat entre experts es va respondre: practicar les catorze obres de misericòrdia, les set corporals i les set espirituals (*Catecisme de l'Església catòlica*, n. 2427). Així es crea la forma *Ecclesiae*, la presència i l'estil de l'Església, també en el món urbà.

(De la ponència del Dr. Luca Bressan al Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

Belleza interior

Miriam Enríquez Moscoso estudiava biologia en la Universidad de Barcelona. Tuvo que dejarlo. Escribió:

—«A los 18 años me diagnosticaron una enfermedad reumática: la esclerodermia (del griego *skleros*, duro, y *dermo*, piel), que se convierte en una especie de coraza. Limita físicamente. Pasa frío. Eres dependiente de una silla de ruedas, etc. No obstante, me encargo de no limitar mi mente. ¡Que no es poco!»

Miriam se dedicó a estudiar lenguas y aquello que fuera útil para otras personas dependientes. Trabajó en la OVI (Oficina de Vida Independiente) para personas con diversidad funcional. Contaba:

—«Un buen día conozco a Sonia. Es una chica boliviana que convive con la misma inquilina que yo: la esclerodermia. Sus ojos, de un negro azabache, están vivos; su voz es dulce, con una sonrisa y optimismo siempre en la cara. Aunque identifico esas manos mutiladas, el frío que pasa y esa máscara y otras discapacidades... de ella emana esperanza. ¡A mí me la ha dado! Procuero ahora darla también yo.

—«He conocido a más Sonias. ¡Jóvenes de fe y de esperanza!»

—«Ahora, después de siete largos años, afirmo: "¡Yo tampoco me rindo!"»

Miriam murió a los 33 años. Pertenecía a la Red Europea de Vida Independiente.

El célebre teólogo P. Salaverri, jesuita, afirmaba: «Ve el mundo con mucha más **belleza**, aquel que tiene más **belleza interior**.»

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La presencia de la mujer

En el calendario litúrgico de estas semanas encontramos unas santas apreciadas: María Magdalena, Brígida, Ana, Marta...

En la vida de Jesús están presentes santas mujeres: escuchando, acompañando, atendiendo, presentes al pie de la Cruz, testimoniando su Resurrección. Con su vida y su misión jalonan la vida de la Iglesia. Mujeres a las que calificarlas de grandes sería poco, si miramos a María, en la que el Señor se ha fijado en su pequeñez.

Con ocasión del 25 aniversario de la carta apostólica *Mulieris dignitatem*, el papa Francisco se hacía eco de este texto y resaltaba que a la mujer «Dios le ha confiado de manera muy especial el ser humano».

Ha advertido sobre dos peligros: que la mujer abandone «lo femenino con los rasgos preciosos que lo caracterizan»; y que no se valore a la mujer «plenamente en la construcción de la comunidad. Esto tanto en ámbito civil como en ámbito eclesial.» Y Francisco se pregunta: «¿Qué presencia tiene la mujer en la Iglesia? ¿Puede ser mayormente valorada? Es una realidad que me interesa especialmente.»

Con él oramos y acompañamos este camino de reflexión de la Iglesia: «Que María santísima, gran mujer, Madre de Jesús y de todos los hijos de Dios, nos acompañe.»

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Jr 13,1-11 / Sl: Dt 32,18-19.20.21 / Mt 13,31-35]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana.

29. □ Dimarts [Jr 14,17-22 / Sl 78 / Jn 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betànica, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà.

30. ■ Dimecres [Jr 15,10.16-21 / Sl 58 / Mt 13,44-46]. Sant Pere Crisòleg (s. iv-v), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església; màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936).

31. □ Dijous [Jr 18,1-65 / Sl 145 / Mt 13,47-53]. St. Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Divendres [Jr 26,1-9 / Sl 68 / Mt 13,54-58]. Sant Alfons-Maria de Liguori (Nàpols 1696 - Paganì 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Felíu (Fèlix), mr. a Girona (s. iv), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dissabte [Jr 26,11-16.24 / Sl 68 / Mt 14,1-12]. Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula. Sant Pere-Julí Eymard (1811-1868), prev. marianista, de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ † Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 55,1-3 / Sl 144 / Rm 8,35.37-39 / Mt 14,13-21]. Sant Gustau, bisbe; Sta. Lídia, de Tiatira, deixeblla de Pau a Filipis (s. i).

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó, en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digues-me què vols que et doni». Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però sóc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal; sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?» Al Senyor, li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sàgac que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.»

▶ Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meua heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis, / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com va prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrè vida, / la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot; / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meua ànima. / La vostra paraula, explicada, dóna llum / i l'entenen els senzills. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

»També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que busca perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà.

»També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.

»Ho heu entès tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès». Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que quieras.»

Respondió Salomón: «Señor, Dios mío, tú has hecho que tu siervo suceda a David, mi padre, en el trono, aunque yo soy un muchacho y no sé desenvolverme. Tu siervo se encuentra en medio de tu pueblo, un pueblo inmenso, incontable, innumerable. Da a tu siervo un corazón dócil para gobernar a tu pueblo, para discernir el mal del bien, pues, ¿quién sería capaz de gobernar a este pueblo tan numeroso?» Al Señor le agradó que Salomón hubiera pedido aquello, y Dios le dijo: «Por haber pedido esto y no haber pedido para ti vida larga, ni riquezas, ni la vida de tus enemigos, sino que pediste discernimiento para escuchar y gobernar, te cumpla tu petición: te doy un corazón sabio e inteligente, como no lo ha habido antes ni lo habrá después de ti.»

▶ Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu voluntad, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo los preceptos de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y mis delicias serán tu voluntad. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

▶) Aquesta imatge parla

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

(Rm 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien: a los que ha llamado conforme a su designio. A los que había escogido, Dios los predestinó a ser imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito de muchos hermanos. A los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo.

»El reino de los cielos se parece también a un comerciante en perlas finas que, al encontrar una de gran valor, se va a vender todo lo que tiene y la compra.

»El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan, y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran.

»Lo mismo sucederá al final del tiempo: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno encendido. Allí será el llanto y el rechinar de dientes.

»¿Entendéis bien todo esto?» Ellos le contestaron: «Sí.» Él les dijo: «Ya veis, un escriba que entiende del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando del arca lo nuevo y lo antiguo.»

COMENTARI

Cloenda del discurs en paràboles

L'evangeli ens ofereix avui la cloenda del discurs de Jesús en paràboles. Les tres paràboles les reporta només Mateu i, sobretot les dues primeres, són realment per als deixebles. El seu ensenyament és una exhortació als seguidors de Jesús. No són per a tothom.

Les paràboles del tresor i de la perla evocuen el valor central del Regne per als seguidors de Jesús. Se'ls han donat a conèixer els misteris del Regne (13,11). Plens de joia per la descoberta, han d'estar disposats a vendre-ho tot per tal d'acollir el do del Regne. Aquestes paràboles són doncs una crida al seguiment incondicional de Jesús.

La paràbola de la xarxa que clou el discurs en paràboles fa present un cop més el final de la història i el judici entre els qui han realitzat les bones obres i els qui no ho han fet. És com el final de la paràbola del jull.

Tanmateix, el que més sobresurt en aquest final és la pregunta de Jesús als deixebles: «Ho heu entès tot això?». Els deixebles responen: «Sí». Recordem que aquesta observació ve del sermó de la muntanya: «Digueu sí quan és sí, no quan és no» (5,37). Per això val la pena remarcar que el verb *comprendre* surt fins a cinc vegades en el discurs en paràboles: primer en la profecia d'Isaïes («escoltareu, però no comprendreu», 13,14; «el seu cor comprendrà», 13,15); després en l'aplicació de

la paràbola del sembrador («tot el qui escolta la paraula però no la comprèn», 13,19; «el que escolta la paraula i la comprèn», 13,23).

Finalment, en la cloenda d'avui Mateu assegura al lector que el missatge de les paràboles (el Regne) ha estat copsat pels deixebles: la condició del deixeble és la de qui s'ha adonat de la seva importància i experimenta una joia incommensurable.

Per tant, l'objectiu del discurs és remarcar el valor incomparable del Regne. Els deixebles el varen copsar. El missatge per al lector és clar: ho has entès tu també? Doncs has d'obrar en conseqüència.

NOTÍCIES DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

CRÒNICA

Convivències d'escolans. Del 2 al 5 de juliol, 45 nois de diverses parròquies de les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat van participar en unes convivències d'escolans a la casa d'espiritualitat Josep Manyanet de Begues, amb seminaristes majors fent de monitors. Van ser uns dies intensos i joiosos on els escolans van poder gaudir d'un espai de pregària, esport, amistat i contacte proper amb el Senyor.

Trobada de seminaristes amb el bisbe Agustí. Dilluns 14 de juliol, el bisbe Agustí es va reunir amb els seminaristes majors de la nostra diòcesi que cursen estudis al Seminari Conciliar i també els dos nous que començaran el proper curs: Sergi Ríos, de Sant Joan Despí i Joan Francesc Cortès, d'Olesa de Montserrat. Va ser una ocasió de fer junts la pregària de l'Hora Menor i d'establir un diàleg obert entre tots, a més de dinar plegats a la Casa de l'Església.

AGENDA

Romeria a l'ermita de la Mare de Déu de Bruguers. Dijous 28 d'agost. Com altres anys, hi haurà la tradicional romeria a aquesta ermita situada al terme de Gavà. A les 18 h es

pujarà a l'ermita i a les 18.30 h començarà el réis del misteri de goig del rosari, seguint les capelletes al voltant de l'ermita. A continuació, l'eucaristia i per acabar, els misteris gloriosos del rosari. Al final, es repartiran les tradicionals rosquilles.

Per a més informació podeu contactar amb la Montse al tel. 676 025 442 o amb la Núria tel. 649 479 429.

ESPIRITUALITAT

Recés «Pou de Sicar». Del divendres 5 al diumenge 7 de setembre, a la Casa Mare de Déu de Montserrat (Caldes de Montbui). Un espai de recerca, silenci i reflexió, adreçat a homes i dones majors de 25 anys i matrimonis, per propiciar la trobada personal amb Jesús mitjançant l'adoració, la música i la comunió. Mn. Francisco García Baca oferirà acompanyament espiritual. Hi haurà servei de guarderia per als més petits. Informació: www.pozodesicar.net; tel. 630 213 946.

CANTA L'EVANGELI!

ÉS EL SENYOR (Jordi Masegú)

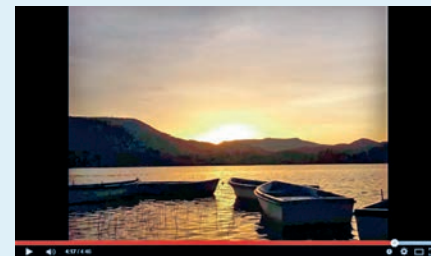
El sol ja despuntava i deixà al descobert, les xarxes dels deixebles, buides sense res i apareixent, tant misteriós, els digueres que ho tornessin a intentar...

I tants peixos recolliren, que ni les podien estirar la joia desvetllava els seus cors tant adormits, i creient en la paraula un d'ells et reconegué i exclamà: És el Senyor!

*És l'alegria del qui es troba amb el bon Déu
l'emoció de reconèixer el seu amor.
És la pau, és la fermesa,
del qui en Ell ha confiat perquè és el Senyor!*

Sentiràs la força del foc de l'Esperit que t'aixeca i t'acompanya sempre, dia i nit. No tinguis més por, Jesús és la llum que il·lumina tots els teus camins.

És Crist qui ens anima a sentir-nos tots germans, a anar al seu encontre a voler el seu perdó: «Estimeu-vos uns als altres i la gent quan us veurà dirà: aquests són del Senyor!»

Aquesta imatge parla

I ja no hi ha tenebra, Crist ha vençut a la mort a la creu ha perdonat el pecat del món «no estigueu mai més tristos, amb vosaltres estaré cada dia, fins a la fi del món!»

És l'alegria del qui es troba amb el bon Déu (...)

**I avui canta alegre: el tens tant a prop!
que el teu cor cremi d'aquest foc d'amor
al sentir que avui,
pots dir que Jesús
és real, és viu i que has descobert...
Que Ell és el Senyor!
Que és Rei de l'amor!
I és Rei del teu cor!**

Una cançó més del material preparat per a l'Aplec de l'Esperit 2014.

ECO DE LA PALABRA

Iglesia partida (IV)

Algunos pueden llegar a pensar que todo sufrimiento humano, incluida la enfermedad, tiene su origen en «una mala gestión de la vida humana social o personal» y que, por tanto, estaría en nuestras manos crear un mundo feliz. No entramos en esa cuestión. Nos basta aquí aceptar que ese sufrimiento, como la enfermedad, es un hecho y que la Iglesia llora y se pone a prueba en aquellos que lo padecen. Más allá de bellas ilusiones y teorías, la gran pregunta es cómo podemos vivir ese sufrimiento sin hundirnos.

Buscar el sufrimiento por él mismo, por el «placer del dolor», o como ocasión de autoafirmación, o como un logro heroico, es algo enfermizo y sobre todo antievangélico. Pero lo que tenemos ahora delante es ese sufrimiento que llamamos «misterioso», por ser vivido en el seno de la Iglesia de una manera consciente, integrada, con pleno sentido, casi como misión, a modo de «carisma».

Un modelo de este sufrimiento fue Marta Robin (Châteauneuf-de-Galaure, 1902-1981). Su vida sería calificada por cualquiera como un no vivir absoluto. Una muerte continuada desde los dieciséis años, cuando tuvo los primeros síntomas de una encefalitis crónica y progresiva, que le fue paralizándolo todo el cuerpo e incapacitándole para ver la luz, con terribles dolores, durante cincuenta años. De una manera totalmente inexplicable desde el punto de vista científico, médico y psiquiátrico, permaneció

cincuenta años sin comer, ni beber ni dormir, en una postración constante, sólo comulgando, orando y recibiendo a miles de personas, que iban a visitarle. Jean Guittou se acercó a ella con las prevenciones propias de un moderno racionalista; y al publicar su estudio era consciente de que resultaría desconcertante e irritante para cualquiera. Para él la existencia de Marta Robin transcurría en el límite mismo de esta vida y de la otra, manteniéndose en el umbral de la muerte y de la vida sobrenatural. Sus palabras traslucían transparencia, sencillez, clarividencia, inocencia, alegría y esperanza, a pesar de que sentía física y psicológicamente los dolores de la Pasión de Cristo.

El momento clave para entender el testimonio de Marta Robin fue cuando, transcurridos unos años desde los primeros síntomas de la enfermedad, en los que buscaba vivir cristianamente el sufrimiento sin encontrar respuesta clara, escucha a unos padres capuchinos en misión, que anunciaban el mensaje paulino de la participación por amor en los sufrimientos de Cristo.

Desde entonces experimenta un progresivo adentrarse místico en la comunión de Cristo sufriente. Pero lo más importante es la fecundidad eclesial que de ello se derivaba. No sólo empezó a ver claro sobre su realidad personal, sino también sobre la vida de los demás y ante todo, sobre la vida de la Iglesia.

Y no sólo logró ver claro, sino que también se convirtió en motor creativo de obras pastorales y sociales. De ella salió la obra de los «Foyers de Charité» (más de 70 en todo el mundo) y dentro de la Renovación carismática inspiró la creación de las Comunidades de St. Jean, de Emmanuel, así como Comunidad de «Les Béatitudes». En 1930 dictó una carta donde decía:

«El fin de año finaliza en íntima unión de mi alma con Dios. Mi ser ha sufrido una transformación tan misteriosa como profunda. Mi felicidad sobre mi lecho de enferma es profunda, duradera, pues es divina. ¡Qué obra, qué elevación! Y ¡cuánta agonía de la voluntad he necesitado para morir a mí misma! Jesús se hacía tan tierno para un alma sangrante, tomando sobre Él todo lo penoso de la prueba, dejándome el mérito de seguirle sin resistencia. La enfermedad nos priva de nuestros medios de actuar, pero crea otros poco comprendidos... Dios es Señor de todas las almas y, para cada uno, Señor de todos los días.»

He aquí la fecundidad misteriosa del amor atravesado por la Cruz.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat